

stilling, i hvert Fald ikke nogen forretningsmæssig Stilling. Det skulde glæde mig, hvis De delte denne Opfattelse. — Og der er ikke en eneste, der har trukket paa det, de have alle som en sagt: Vi dele ganske denne Opfattelse, det er utilbørligt, at Dommere forene forretningsmæssig Virksomhed som Direktører i store Forretninger med deres Dommerhverv.

Denne sunde Tendens, dette rigtige Spor er i høj Grad fremme, og det er sørgeligt, at den nu skal modarbejdes gennem slige Tilfælde, som det her med Generalauditør Giørtz. Lad ham have sin høje Gage som Generalauditør, lad ham dertil have sine 1,500 Kr. som Medlem af Overkretsretten, men lad os nu lade være med, ved særlig Lovforanstaltning, som er et Brud paa en bestaaende Lov og et Brud paa hele den Tendens, som man ellers maa vente skal blive ledende i vor Lovgivning, og i Strid med den gode, sunde Tendens indenfor Dommernes Kreds, at tillægge ham ogsaa Stillingen, med fuld Løn, som juridisk Direktør i Statsanstalten. Jeg maa derfor indtrængende tilraade ærede Medlemmer af dette Ting ikke at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af Finansministeren, og som gaar ud paa at tillægge Generalauditør Giørtz denne Løn som Direktør i Statsanstalten for Livsforsikring. Jeg ved meget vel, at der vil blive sagt dertil: Ja, men han havde den jo i Forvejen, da han var Kriminalrets-assessor og Assessor i Overretten. Men nu er han avanceret til Generalauditør og er ligesaa højt lønnet som en Højesterets-assessor, men han har fremfor en Assessor i Højesteret 1,500 Kr. som Medlem af Overkretsretten. Saa er det kun ganske naturligt, at man siger til ham: Nu er du avanceret saa hurtigt, som ingen anden Dommer i Danmark for Tiden er avanceret, fra at være kommen ind i Kriminalretten i 1903 til at være Generalauditør i 1910, saa maa det være nok. Og det er i Sandhed ogsaa nok for de Kvalifikationer, som Generalauditør Giørtz raaer over, og som vist ere meget gode, men ikke af nogen anses for særlig imponerende eller ganske overordentlig fremragende. Og det havde ikke været mere end naturligt, om man fra Ministeriets Side havde sagt til ham, naar han ønskede at blive Generalauditør og anmodede derom — jeg ved ikke, hvordan det er gaaet til, Embedet blev ikke opslaaet; saa vidt jeg ved, blev det besat i Sommer, medens jeg var bortrejst, men saa vidt jeg har set af Bladene, saa var det ikke opslaaet ledigt, men er ligefrem

blevet tildelt Generalauditør Giørtz, uden at andre, som man ubetinget vilde indrømme havde større Kvalifikationer, havde faaet Lejlighed til at søge det; det ser jeg bort fra, — men det havde ikke været mere end rimeligt at sige til Giørtz: Naar du faar dette store, højt lønnede Embede, der er lønnet med 9,000 Kr., kan Du ikke vente at blive ved at være Direktør i Statsanstalten for Livsforsikring, og naar det ikke er sagt før, bør det ske her fra Lovgivningsmagtens Side, og jeg vil derfor tilraade at stemme imod den Anmærkning, der er stillet op som Ændringsforslag.

Vi faa saa forfærdelig mange lønnede Stillinger. Vi have spurgt fra Finansudvalgets Side, hvad Tiendekommissionen bestiller. I Tiendekommissionen sidde 3 Mænd, som ere lønnede med 4,000 Kr. om Aaret, det er 12,000 Kr. Vi have spurgt om, hvad de have bestilt, og Meningen var, at vi skulde have haft at vide, hvad de havde udrettet, lige siden de fik denne Stilling paa 4,000 Kr. om Aaret. Vi have faaet lidt Svar derpaa, at i sidste Aar have de haft en lille Smule at gøre. Jeg tror, det betyder, at i de foregaaende Aar have de ikke haft noget som helst at bestille. Det er sagt mig fra anden Side. Jeg tror, at der fra Finansudvalget er afgaaet et nyt Spørgsmaal, fordi vi ikke vare tilfredse med det Svar, vi fik; jeg for mit personlige Vedkommende maa betragte Svaret som en Omgaaelse, idet man har forsøgt paa — ved at svare, at i sidste Aar havde man haft en lille Smule at bestille — at fremkalde det Billede, at der har været lige saa meget i de foregaaende Aar. Der gaar 12,000 Kr. ud til saadanne lønnede Stillinger, uden at de Folk gøre noget videre for Staten derfor. Man kan ikke blive ved paa den Maade, og vi maa have den Tendens til at sejre, som ogsaa er oppe i Tiden, at Embedsmændene skulle nøjes med at faa Betaling for et virkeligt Arbejde, og at man ikke opretter alt for mange Sinecure-Poster, hvor Folk sidde og faa en god Lønning uden at bestille noget.

Disse Betragtninger kunne imidlertid ikke gøres gældende paa denne Maade over for Hr. Emil Meyer, som nu er bleven Direktør i Hypotekbanken. Jeg kan tiltræde det Forslag, som den højtærede Finansminister har stillet om, at Kontorchef Emil Meyer, naar han er gaaet fra sin Kontorchefsstilling i Nationalbanken over til at blive Direktør i Hypotekbanken, skal have 10 Aars Anciennetet med Hensyn til Pensionering — paa én bestemt Betingelse. Thi jeg indrømmer, at Direktør Emil Meyer besidder